



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 76 ad 100

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus LXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53423](#)

rium, hebraicè, robur, fortitudinem ad eos
subjiciendos, & sic salva me ab eorum insidiis,
& persecutionibus.

v. 16. Fac metum signum in bonum, ut
videant, qui oderunt me, & confundantur, quo-
niam tu Domine adjuvisti me, & consolatus
es me.

Per signum in bonum, omissis aliis acceptio-
nibus, forte intelligitur lætitia spiritualis,
quam petuit v. 3.; & tunc sensus erit. Da mihi
gratiam spiritualis lætitiae, quæ etiam in vultu
apparet; Et videant, qui oderunt me, hoc sig-
num patientiæ, & tranquillitatis animæ meæ,
& confundantur, quia tu Domine adjuvisti
certantem, & consolatus es mæterem, &
tristitiam in gaudium internum jam con-
vertisti.

PSALMUS LXXXVI.

Titulus: Filiis Core, Psalmus Cantici.

Argumentum est laus urbis Jerusalēm,
per quam intellige Christi Ecclesiam. Terrenā
illi civitati est convenit, quod initio dicitur,
Fundamenta ejus esse in montibus; tamen non
conveniunt cetera, præsertim quod in ea sit ha-
bitatio Babyloniorum, Ægyptiorum, & Tyrio-
rum. Ecclesiæ vero sive militanti, sive triume-
phantio omnia conveniunt.

*¶. 1. Fundamenta ejus in montibus sanctis,
diligit Dominus portas Sion suas, er omnia taber-
nacula Jacob.*

Laudat Jerusalem à fundamentis, quæ sunt montes sancti. *Fundamenta ejus civitatis,* quam mente intueor, & cuius laudes prædicare incipio, sunt *in montibus sanctis.* Porro fundamenta Ecclesiæ sunt Apostol., Prophetæ, ministri Verbi Dei. Hi dicuntur montes propter excellentiam, & altitudinem non superbiæ, sed sanctitatis, sapientiæ, authoritatis. *Diligit Dominus Eccl.* dixerat urbem Dei non posse ruere, utpote fundatam non super arenam, sed supra montes sanctos; jam addit, eam non possit expugnari ab hostibus, quia Deus eam diligit ob firmissimas ejus portas, & magis diligit, quam quæcunque tabernacula Jacob: hæc enim eti pulchra essent, & in modo ordine disposta, dum iter faciebant Hebrei ex Ægypto in Palæstinam; tamen erant sine fundamento, & portis, ac per hoc mutabilia, ac temporaria. Significatur hoc ¶. stabilitas, & firmitas Ecclesiæ contra assultus Insectorum.

*¶. 2. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.
Cœperat ex abrupto, Fundamenta ejus Eccl.* jam mutant formam dicendi, & admirabundus urbem alloquitur. Non mireris, ô S. Civitas,

fi

Ex abrupto loqui cœpi, quoniam obruor copiâ encomiorum tuorum : multa enim glorio-
sa , magnifica , præstantissima dicta sunt mihi
à Spiritu S. de te, h. e. de Cælo, de Ecclesiâ
Christi. Etiam de terrenâ Jerusalem, ut typum
gerebat Ecclesiæ , gloria dicta sunt , nempe
quod esset civitas regia, & sacerdotalis , quod
in ea templum Domini, arca testamenti, & alia
id genus multa servarentur ; & præcipue quod
in ea Rex Angelorum , & Dominus omnium
docuerit, miracula fecerit , redemptionem ho-
minum operatus , sepulcrum suum reliquerit,
Spiritum S. de Cælo misericorditer , & Ecclesiæ suæ
semper duraturæ fundamenta secerit.

V. 3. Memor ero Raab, & Babylonis, sciens
tum me.

V. 4. Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus
Æthiopum , hi fuerunt illic.

Laudat nunc sanctam civitatem à varietate
nationum. Ego Deus conditor urbis Jeru-
alem , in advocandis, & conscribendis electis
civibus, memor ero, non tantum Judæorum,
sed etiam Raab, h. e. Ægyptiorum, & Babylo-
niorum , qui per fidem, & cultum religiosum
cognoscent me. Ecce enim etiam alienigenæ,
h. e. Palæstini, & populus Tyri, ac Æthiopum,
me vocante, & adducente, erunt in civitate S.

Jerusalem. Hoc est : omnes nationes inhabitan-
tabunt Ecclesiam. Ponit fuerunt pro erunt,
more Prophetico.

¶. 5. *Nunquid Sion dicet homo, & homo
natus est in ea, & ipse fundavit eam altissimus.*

Jam addit præcipuam laudem S. civitatis.
Num fieri poterit, ut homo alius quis dicat Sioni
rem tam admirandam, nempe quod Filius
Dei, qui ut Deus eam fundavit, utpote altis-
simus, in eâ natus sit homo ? cum Christus sit
natus in Bethlehem, non in Sione, per hanc in-
tellige Ecclesiam.

¶. 6. *Dominus narrabit in scripturis popu-
lorum, & Principum : horum qui fuerunt in ea.*

Respondet ad quæstionem. Quod in eâ na-
tus sit homo, Filius Dei. Dominus narrabit in
illis scripturis, in quibus continentur nomina
populorum, & Principum tenatorum in ipsâ
civitate. Per Principes intelligit Apostolos,
quos constituit Dominus Principes super om-
nem terram.

¶. 7. *Sicut latantium omnium habitatio est
in te.*

Hic finis Psalmi continet summam felici-
tem habitantium in illâ civitate, cuius funda-
menta initio Psalmi descripta sunt. *Sicut &c.*
erit habitatio in cælesti Jerusalem similis habi-

erationi, ubi convivium, vel nuptiae cum lætitia, & canticis jucundè celebrantur. Impletur hoc etiam in Ecclesiâ militante, qui sunt descripti cives in cælo, omnes spe gaudentes.

PSALMUS LXXXVII.

Titulus : Canticum Psalmi filius Core, insinuem pro Mahælæth, ad respondendum, intellectus Eman Ezraite.

Per Mahælet aliud intelligunt Chorum, aliud instrumentum musicum. Eman Ezraite videtur ille esse, qui cantor dicitur, Paralip. 6., nepos Samuelis, licet & aliud nomine dicti sint.

Sensus tituli erit : anticum Psalmi, filius Core datum ad canendum usque in finem super choros, vel super instrumento, Mahælet dicto, ad respondendum alternatum canendo, in quo explicatur eruditio, sive intelligentia, mysterio plena, Eman Ezraite.

Argumentum Psalmi est Passio Domini nostri Iesu Christi,

v. 1. Domine Deus salutis mea, in die clamavi, & nocte coram te.

Loquens in personâ Christi, ut ostendat magnitudinem passionis, variè inculcat illud Christi in cruce, Deus meus, Deus meus, ne quid dereliquisti me. Incipit ab oratione ad Patrem: Domine Deus, à quo salutem exspecto